

מסורת הש"ס

(א) מפתחים ז: שקלים ס"ו
 ח"ב (ב) בני אדם, רש"ל
 (ג) [לעיל דה, ד] (ד) [ע"י
 ברא"ש ג' אחרת, (ה) ע"י
 רש"א, (ו) ס"א בלעז
 במסו, (ז) ס"א,

הגהות הגר"א

(א) גם' דשחין. ג"כ גירסת
הרמב"ם דשחית (ועמ"ש
רבינו בח"מ סי' רס ס"ק
ג): (ב) תוב' ד"ה דשחין
כו' ח"ל כו'. ג"כ פ"י הג"ח
נשם רארייה:

לעזי רש"י

אשטדל-א
[אישטדל-ש]. שניצ, שרוכס,
פלט-א. מיטל מתכת.

מוסף רש"י

[illegible]

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

דַּשְׁמִין טַי: העלו חלודה רבה דכּוּלִי הָאִי לֹא שָׂנִיךְ לָהּ: **סַינָה:** הַמִּנְגָּה בַחֲמֵד מַחְזִיר הַבּוֹתֵל: **בַּסֵּר קַסָּה:** אֲזִיל אִי קַמִּיה לְגִיז כִּי הֵיטָּה נִמְתּוּבָה שֶׁסֵּ אִי קַמָּה לְבֵר כִּי רְשׁוֹת הָרַבִּים נִמְתּוּבָה שֶׁסֵּ שָׁן דָּרָךְ אַחֲרָיו: וְכֵן כִּסָּא בַּר שֶׁנִּיָּה אֲשַׁעֲרֵלִי אֲזִיל: **בִּאֲדֹרָא:** מִיּוֹב: **נִכְסֵי:** פִּלְטָא שֶׁל כֶּסֶף:

ואיך דשטענדיק טפּי: כבולת חדש מחציו ולחץ
שלו מחציו ולפנים של בעל הבית: אמר
רב אשי יסכינא בחד קתא וכיסא בחד
ששונציה ואלא מתני' דקתני מחציו ולחץ
שלו מחציו ולפנים של בעל הבית ולחץ אי
שטתא לגאז אי קתא לבר אי שניציה לגאז אי
ששונציה לבר מתני': כאודרא ונסכא תנא לא
היה כותל ממולא מן חולקין פשיטא לא
אשתפוכי אישתפוך קמ'ל: אם היה משכירו
אלא לאחרים אפילו (מצא) בתוך הבית הרי אלו
ואמאי לזיל בחד בתרא מי לא ה'תנן
מעוט שנמצא לפני סוחר בהמה לעולם
ממעוט בחד הבית חולין ובירושלים בשאר
ממות השנה חולין בשעת הרגל הכל מעשר
ואמר ר' שמעיה בר זעירא מאי טעמא הואיל
ושוקי ירושלים עשוין להתכבד בכל יום
אלמא אמרינן קמאי קמאי אולו והני אחריני
ניניהו י'הבא נמי קמא קמא אול והני דבתרא
הוא אמר ריש לקיש מישו בר קפרא בגין
שעשאו פונדק לשלשה ישראל שמע מינה
הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל
אלא אמר ר' מנשיא בר עקיב' כגון שעשאו
פונדק לשלשה עובדי כוכבים בר נחמן אמר
דיבה בר אבוח אפי' תימא לשלשה ישראל
ממאי טעמא ההוא דנפל מיניה מואש מימר
אמר מכדי איניש אחרינא לא הוה בהדי
אלא הני אמרי קמיהו כמה זמני ליהדרו
לי ולא הדרו לי והשתא ליהדרו אי
דעתיהו לאהדרה אהדרו ניהלי והאי דלא
אהדרו לי בדעתיהו למיגולה י'אודא רב
נחמן לטעמיה דאמר רב נחמן ראה סלע
שנפל

האחרונים שכתבוו שאלו הראשונים שכתבוו (וכבר מצאו האחרונים: לשלש ישראל בנת אחת וכל שכן אם היו עובדי כוכבים ומי שנפל ממנו מיאש ללא ידע ממאן נעבי: מודק. מקום שעידיהם ושיני לנים לילה אחד ושנים: ואפילו ברוב ישראל. דעידר עידיהם ולא שמין ליהדורו נהיה ללא מפלגי בין דבר שיש בו דמיון לאין בו סימן: שלש עובדי כוכבים. אידי דנקט שלש גבי ישראל נקט נמי גבי עובדי כוכבים והיה מד ובלבד שהאחרון: אפילו סימא לשלש ישראל. ולא תפשוט דהלכה כרשב"א דכי פליגי רבנן עליה היא דנפלה במקום שהביא מציין ללא ידע להו לטובא דסבר האובד ומימר אמר ההוא דלשחא לא ידע ממנו נפלה ולשביה הרגל יכריז עליה ואתן סימן ואטול אבל הכא דידע להו לטובא ותפענאו ולא אזוד יראושי מיאש מימר אמר כו': אמרי קמיהו. אמרתי לפניהם: והספא ליהדורו. בתמיה: נקטנא

נקיטנא

גיומא שלא נמצא ע"י כיבוד כדמוכח פ"ק דפסחים (דף י. ו) ושם אוליין בחר רוב מעות שנשחמשו שם ולא בחר בחרא כשנמצאו בגדה (גדה נז: ושם ד"ה גיומא) יש גומא שהיא עמוקה או סדק שהוא

[illegible]

בו.

עין משפט
נר מצוה

עב א מיי פטרו מ'הל
גולד וזכרנו ה' ו
סמך עשין עד טושי' ח'מ'
ס' ר עד טושי' א'
עב ג ב מיי ס' ה' ט'
טושי' ס' עד טושי' ח'
עד ד מיי ס' ה' ט'
טושי' ס' עד טושי' ח'
עדה ה מיי ס' ה' ט'
משע' ס' הלל' י'
עו ו ז מיי פטרו מ'הל
גולד וזכרנו ה' ו
טושי' ח'מ' עד טושי' ח'
ו'כ'מ' סמך עשין עד
טושי' ח'מ' ס' ר עד טושי' ח'
:ג

רבינו חננאל

הזוהמה. דשקח טפ' עלה
בשן ימי הרכיב. לליסר
הקטן כרוב ע' ותניס
בוה הקוסק לסיכר עלה
ה' (ס' ס' מ' קה' י'
הסכ' נקרא קטן שני'
דנרצוהו שהיט' קשור
בחן. שחית' שחית' וקראת'
שני' : מתחיל' דקני' שני'
בסול' דקני' דחני' לחח'
לנצוא מחני' דלפני'
לבעל הביב אוקימס'
כאורדו ונסכ' דלית' להו'
אל קת' אל שני' וכן'
כירצ' אהן. שני' אס'
לבי' ו' לאחרי' אס'
מאל בתוך הביב' הרי'
שני' שלו אוקמ' הרי'
תחמן בששאר' מונק'
ואס' : אל ששאר' אלו'
לשליש' ששאר' הרי' אלו'
שני' מא' טעמ' הרי' אלו'
דנכל מניה תניאש. ואורד'
דחן טעמיה' דחן'
ראח אלו' שונל' שסר'
שני' אלו' שני' אלו'

דשתיך. וא"ת וליקמי ליה חזירו לבעל הגל או לבעל הכותל
 [ב] ח"ל דאין חזר קוזה בדבר שיכול להיות שלא
 יתאחזו לעולם כמו הכא שהוא מונע צבוי הכותל וכן מוכח לקמן
 (עמוד ג) דמנן מלא בחנות ובסולמות הרי אלו לא ואין חזירו קוזה
 למנוי או לשולמי לפי שהמעות הם

דבר קטן ואין סופו היה לימלא וכן
לקמן (דף מ.) דקמרת לא שט אלא
לחוקת מה התגר דלא הוי שט אלא
"אמר" דקתא אוקטס תגר כשהיה
נרשמו: **בבבבב** חרש מחציו
והחזין ש"ו. וא"ת והא אמרינן ספק
היטול לא יעול ועוד דהכא כי נמי
היטול להי מקום קמין ויכירו ועוד
דמשמע דמתני' מיירי אפילו ביש בו
קמין דנבמרה הוה גבי לאוקמי
מתני' בסבין וכס אלא מחמת פירכא
אחריתי מוקי לה באוררא ויסקא
ו"ל דארי' בשבין דומיא דבבבבב
ומסתמא כד בקשו צעלים ולא
נמצאו ונתיישבו אלו מחציו ולפנים
של צעל היתב דאבן שוכה חפציו
ימים רבים:

בתוך הבית הרי אלו שלו. מיירי
שמלא בזה הענין שנראה
שהוא אציה: ויזיל בתרא.
הייטו צל הבית דמסתמא לעולם
הוא דר צביתו עם האצורים וטרס
שהלכו חפשו חפציהם וכדור הבית
שלא שבו דבר ואין לחלות המציה
שהיא שלהם אלא בצביל הבית שעדיין
השולחן בחר בתרא לפי שמכבד
ההשואקים בכל יום ואפילו אר
סימן דאין צביל הבית מתיאם מה
שפסיד צביתו ככבוד שינאנו היום
ואו לתחר כיון שאין נכרים עמו
דברים צביתו יום משני ששעה פונדק
לשגשה בני אדם אפילו י כ ים סימן
לעולם מעשר. ואין
לחלות דמן המוכרין נפלו וכבר עשות
חולין כן שנתחילו על הצהמה דאוליג
היו לוקחין דהו רובא דמוכר אחד
מוכר לכמה בני אדם ויכר דמוקמינן

והוא אמונה דהו מעשר: **בדור** הבית צעדים חזרתי. וא"ת והא
 חזרתי פירו' הרואה (ברכות ד"ב ע"ב): לא יכנס אדם בזה הבית
 ובמעטות התבטלים לו כשיתקן את המעטות של הקדש הם ויפלו מן
 התבטול לנשמה בעולם וי"ל דלון אסור לכנס אל המעטות התבטלים
 לו כשיתקן בפרהסיא דהנאה אלא אותם המעטות ובגלוי הוא
 ויכנסו זה אפילו של הקדש אסור אבל יצידו אפילו הם של חולין
 מותר בכנסם [וענין מוס' פסחים ל"א].

עשויוין — התחבר ב"ב י"ז. וז"ל אין מתכדוֹת אלא בשביל שגרים ש"ל. ומהירות אלה בשביל המעמֹת ונגדו (דף ט' ע"ד) מוכח דמבין דלמי חזקת דקורא ממשגרים אע"פ שכדורו אינו מועיל כיון שלא בדקו משרגים שבעת כיבוד וז"ל אין שדורקין משרגים שלא היו אפילו עמם כשנשדא. ואי אפשר שלא יחמם מעות אלא היו עש:

הכח נמי קמא קמא אויף ציה. וא"ס ולוקי ממני' כגון שנמא' היכה שנשמעו בה מות מעשר וחולין לע"ט. שכיבד המיכה א' ויש לומר שיש גומא שנבדקה על ידי כיבוד כדאמר פרק דס' עומק שאני נבדק ע"י כיבוד כי ההיא דפסחים וממני' דקמני מלא עמוקה כל כך שלא יוכל לו למלא בשעת כיבוד:

ועדיין ישנם בתי דלי לאו הכי היו דבעל הבית שהוא בתרא:
 ודל לשלשה בני אדם מירי אפי' בשלשה ישראל ואפילו רבנן
 ונלמה לי שלשה בתרי ובעל הבית סגי דכל אחד ואחד חבירו לקחה
 ושלש דלימיר דמאחד וכן השוכרים אחד הבית אינם חושדים את בעל
 הבית (והי"ל דבעי לזקוקי אפילו את בעל הבית עה"ס):

שנפל